

Ranged joma, aead

Üks õppetud mees Inglis-maal on sedda ärrarehfendand ja ärraerwand, et need kanged jogid, n. f. wiin, jodav-wiin, piritus, õllut ja muud mis aastal 1844 seal maal ärrapruigitud, üht jõgge täidatud, mis 300 versta pitk, poolteist versta lai ja 30 jalga süggaw ollefs. Ommeti on Inglis-maal paljo karskuse seltssid, kelle liikmed fange jomaaea tilkogi suhho ei wöötta. Kui sedda poleks, siis saaks sest jõest suur járw, kelle sisse fölik tarkus, mõistus, jummalakartus ja head wisiid ärrauppuufsid

Ahne sõõb silmaga.

Üks kahjelisa aastane poiskene olli oma wannematega wöerusel. Kui sõma-aegal hakkas toit eest jo lõppema, hakkas poisi libedaste nutma. Kui küsiti: mis sul wigga on; mis sa nuttad; eks sa sõ? vastas tema: „mo föht on täis, ma ei wöti ennam sùa!“ — Pista siis, mis üllejääb, tasko! „Need on jo ka täis, sellepärast ma nuttan.“